

stride Rigtigheden af, at Upartiskhed er nødvendig for disse Kontorer.

Et andet Spørgsmaal, som den ærede første Taler (Laust Jensen) var inde paa, er, hvorvidt den tariffmæssige Lønning kan være af Betydning for Anvisningskontorerne. Jeg mener, at der maa absolut ikke tages Hensyn til, om vedkommendes Plads er lønnet tariffmæssigt eller ej, tværtimod. Arbejdsanvisningskontoret maa sige til Manden: Det og det Arbejde findes til den og den Betaling, og saa maa du selv om, hvorvidt du kan bruge Pladsen eller ej. Hvis ikke det gøres, vil der blive Mistanke fra en af Siderne til Kontorets Upartiskhed.

Som jeg sagde før, er hele Sagen kommen frem i Forbindelse med Arbejdsløshedskasserne. Vi have jo faaet en Arbejdsløshedsforsikring, som er et stort Gode, og det forekommer mig, at Fagforeningerne have taget overordentlig forstandigt paa den Sag ved at gøre Arbejdsløshedsforsikringen tvungen. Derved er det muliggjort, at denne Lov er bleven til den Nytte, som den er, thi det maa erkendes af alle, at virkelig Arbejdsløshed er en af de største Ulykker, der eksisterer, og naar det er lykkedes at faa en god Nytte af disse Arbejdsløshedskasser, forekommer det mig, at man skal styrke dem, saa at Indvendingerne mod dem kunne blive saa faa som muligt, og Angrebene gaa netop ud paa, at den uøgte Arbejdsløshed ikke helt kan undrages Hjælpen. Ved den uøgte Arbejdsløshed forstaar jeg selvfølgelig Arbejdsløshed for de Mennesker, som ikke villé bestille noget. Det, at Arbejdsløshedskasserne ere bleve tvungne, saa at de omfatte de fleste Arbejdere, i Forbindelse med Trangen til at gøre Arbejdsløshedsunderstøttelsen saa retfærdig som muligt, bevirker netop, at dette Lovforslag er en Nødvendighed, for at det samlede Hele kan blive til Held for Samfundet. Den forudgaaende Lovgivning gør dette Lovforslag til en Nødvendighed, ellers kunne Rammerne i hele dette samfundsvigtige Spørgsmaal ikke fyldes.

At Arbejdsanvisningen kan afhjælpe Arbejdsløshed tror jeg ikke. Jeg er i saa Henseende ganske enig med den ærede første Taler. Den kan til en vis Grad regulere Arbejdsløsheden og i alle Tilfælde til Tider formilde dens Ulemper, og saa kan den afskaffe en vis Planløshed, der selvfølgelig koster en hel Del baade for Arbejdsgivere og særligt for Arbejdere. Den kan formindske Rejseudgifterne, idet man ikke behøver at rejse saa meget om-

kring for at søge Arbejde, naar man ved denne Centralisering kan faa at vide, hvor der findes Arbejde. Endvidere kan den hjælpe til, at Folk kunne komme tilbage til det Arbejde, ved hvilket de tidligere have været beskæftigede, idet de kunne faa at vide, hvornaar Tidspunktet til at vende tilbage til det er inde, og det er især for Landarbejderne en overordentlig vigtig Side af en saadan Lovs Virkning, idet de Folk, som fra Landet ere søgte ind i Byerne, kunne faa at vide, naar der atter kaldes paa dem ude fra Landet, saa at de kunne søge tilbage til det Arbejde, som for dem er det naturligste, og hvor de ogsaa som Regel tiltrænges. Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) i, at den Arbejdskraft, der virkelig er bleven Byarbejdskraft, duer ikke paa Landet, men der er ikke saa faa, som, naar de ere arbejdsløse i Byerne, kunne søge tilbage, idet de endnu kunne huske deres Ungdom paa Landet, og der er ogsaa andre Byfolk, der i Virkeligheden slet ikke passe i Byerne. Der er altsaa nogle, der kunne søge tilbage, som Landbefolkningen i høj Grad vil kunne faa Nytte af.

Der er en anden vigtig Beskæftigelse for disse Kontorer, nemlig Sorteringen. Det er naturligvis noget af det vanskeligste, fordi der let kan indløbe Uretfærdighed, men jeg tror, det er aldeles nødvendigt, at disse Kontorer maa sortere. Der kan derfor være noget i den Tanke, at de ledende paa disse Kontorer skulde være Folk, der ere inde i Lønarbejdernes Forhold. Men jeg anser det dog ikke for nødvendigt. Det, det kommer an paa, er, at Forstanderen for saadant et Kontor bliver en fornuftig og overlegen Mand, der forstaar at tage Tingene med Storsyn og Upartiskhed; om han saa har været Lønarbejder eller ej, er mig uden Forskel.

Det forekommer mig, at alt dette ligger bedre i Statens Haand end i Kommunernes. Det vil nemlig da være mere samlet, og man vil have større Sikkerhed for Upartiskhed. Dog betragter jeg det ikke som en Nødvendighed, at Ledelsen bliver Statens. Naar man fra alle de Sider, der have størst Interesse i denne Sag, er bleven i det væsentlige enig om, at man kan gaa den Vej, der er foreslaaet af Indenrigsministeren her, maa det naturligvis veje stærkt for mig, og jeg mener, at man bør bøje sig for denne Tilslutning til Forslaget. Den, om jeg saa maa sige, forstandige Maade, hvorpaa den højterede Minister har gennemført Forberedelserne